

2. En fiskare såg på fiskaren
 Då han i Borgen slutat fången,
 Och se'n war icke kärleken,
 Att ta den sköna Jungfrun fången;
 Hwarthån den fiskarn sedan dragit,
 Han hennes hjerta med sig tagit. ::

7.

En fiskare ur Borgen gick,
 Och tårar flöto ur hans öga,
 Hans hjerta hastigt länning fick,
 Af kärleken, den lufwa höga,
 I ny förklädnad kom han åter,
 Sitt kärleksqual till zitttran gråter. ::

8.

En Niddares, en Frökens sång,
 Högt upp bland herdarna i Norden,
 Genljudar nu den första gång;
 Det ålftas på den Södra jorden,
 De längta till de sköna dalar,
 Der allt om deras kärlek talar. ::

21. En fiskare såg på fiskaren
 Då han i Borgen slutat fången,
 Och se'n war icke kärleken,
 Att ta den sköna Jungfrun fången;
 Hwarthån den fiskarn sedan dragit,
 Han hennes hjerta med sig tagit. ::

22. En fiskare ur Borgen gick,
 Och tårar flöto ur hans öga,
 Hans hjerta hastigt länning fick,
 Af kärleken, den lufwa höga,
 I ny förklädnad kom han åter,
 Sitt kärleksqual till zitttran gråter. ::

23. En Niddares, en Frökens sång,
 Högt upp bland herdarna i Norden,
 Genljudar nu den första gång;
 Det ålftas på den Södra jorden,
 De längta till de sköna dalar,
 Der allt om deras kärlek talar. ::

GS 1089

Tre nya och wackra

W i s o r.

Den Första:

Den sköna Emma tröstlös låg, &c.

Den Andra:

Niddar Toggenborg.

Den Tredje:

En fiskare gick wid bäckens
 strand, &c.

1. En Friherre från slottet kom,
 Den gamle höga kämpshjälten,
 (Från jagten nyss han vände om,
 Och red så stolt hem öfver fälten.)
 Du fiskare mig hem må följa,
 Jag ej din lön vill undandölja. :.

2. En Fröken ned från wallen ser,
 Hon såg sin far i tal med fiskaren,
 Hon geck bekymrad upp och ner,
 Dess hjerta klappar blott för fiskarn,
 Ty han var en bland hennes wänner,
 Nog att hon honom endast kanner.

3. En fiskare geck till slottet nu,
 Han geck omkring uti dess gångar,
 Nå sade Borgherrn, såg mig du
 Har du så mången fiskar fångat?
 Min ädla Herre det gör fången,
 Med den kan jag ta werlden fången. :.

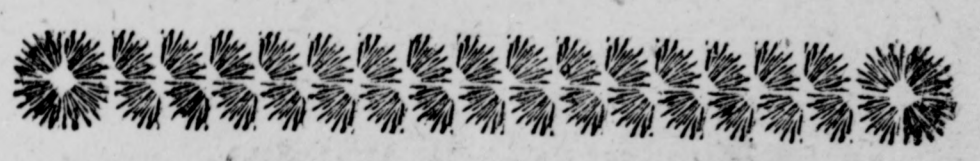
4. En gammal kämpe har begärt
 Så höra en af Fiskarns sånger;
 Men har ej ansett mödan wärdt,
 Att derom bedja flera gånger,
 Men Riddarns dotter kärleks-Gudar!
 Ni sångade, när Ziträn ljudar. :.

1. En Friherre från slottet kom,
 Den gamle höga kämpshjälten,
 (Från jagten nyss han vände om,
 Och red så stolt hem öfver fälten.)
 Du fiskare mig hem må följa,
 Jag ej din lön vill undandölja. :.

2. En Fröken ned från wallen ser,
 Hon såg sin far i tal med fiskaren,
 Hon geck bekymrad upp och ner,
 Dess hjerta klappar blott för fiskarn,
 Ty han var en bland hennes wänner,
 Nog att hon honom endast kanner.

3. En fiskare geck till slottet nu,
 Han geck omkring uti dess gångar,
 Nå sade Borgherrn, såg mig du
 Har du så mången fiskar fångat?
 Min ädla Herre det gör fången,
 Med den kan jag ta werlden fången. :.

4. En gammal kämpe har begärt
 Så höra en af Fiskarns sånger;
 Men har ej ansett mödan wärdt,
 Att derom bedja flera gånger,
 Men Riddarns dotter kärleks-Gudar!
 Ni sångade, när Ziträn ljudar. :.

Den Första:

Den sköna Emma tröfils låg, Odräglig war
 Dess smärta, Då hon sig öfverglifwen såg Af
 den hon skänkt sitt hjerta.

2. Hon sade: Han mig swurit har Att es
 wigt trogen wara; I morgon dock till Kyrkan
 far, att sig med Eloë para.

3. Fast mången ann' begärde mig, Så wal-
 de jag dock denne: Mitt hjerta som förklarar sig,
 Kan aldrig älska twenne.

4. Ack! Wilhelm, du den ende war Som
 lärt mitt hjerta ömma, Fast tröfils, du det
 dock har qvar, Jag kan dig aldrig glömma.

5. Hvad är mitt brott? såg på hvad lag
 Du mig till döden dömmar? Jo, Eloë mera
 rik, än jag, Och annat allt du glömmar.

6. De ögon du så sköna sann, Du dömt
 att ständigt aråta; De kinder för hwars glans
 du brann, Nu bli af tårar wåta.

7. Min brudfång blir mig mörk och kall,
 Du wållat har min smärta; Dock ingen an-
 nan hämnna skall Än sjelf ditt eget hjerta.

8. Till kyrkan skall min Wilhelm gå, Att
 med en ann' sig para; Men, mina wänner! la-
 gen så Att jag då der får wara.